

TÖRÖKÖR

2010. október

A törökőri gyülekezet lapja

Megújulásunk értelme

„Mert levetkőztetek a régi embert cselekedeteivel együtt, és felöltöztetek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt.” /Kol. 3:9-10/

Október a reformáció hónapja. Ilyenkor évről évre az egyház megújulását ünnepeljük. A reformátorok fontosnak tartották, hogy az egyháznak szüntelenül meg kell újulnia (ez a semper reformandi elve). Pál apostol arra hívja fel a figyelmünket, hogy az állandó megújulás természetes velejárója minden egyes újjászülött keresztyén életének.

Kettős értelme van a megújulásnak. Egyrészt szakítást jelent azzal, amiben eddig benne voltunk. Szakítást megszokásainkkal, szakítást előítéleteinkkel, szakítást kényelmes, bejáratott útjainkkal, szakítást a rossz emlékekkel, a félelmekkel, szakítást az önhittséggel, szakítást a bűnökkel. Az ember levetkőzése gyökeresen megváltozott gondolkodásmódot jelent. Ebben a megújult gondolkodásban nincs többé helye a „mások is így tesznek” vagy „mindig is ezt tettük” típusú kijelentéseknek. Az isten nélküli ember szavai ezek. Az, aki megszabadult a bűn kényszerzubbonyától, szabadon dönthet – ez a szabadság azonban felelőssé tesz. Felelősek vagyunk azért, hogy keressük-e, felismerjük-e, megcselekedjük-e mennyei Atyánk akaratát.

Megújulni azonban azt is jelenti: olyaná lenni, mint az eredeti. A reformátorok hevesen tiltá-

koztak, amikor hitüket új hitnek, egyházukat új egyháznak bélyegezték. Soha nem akartak új egyházat alapítani, sokkal inkább a Jézus Krisztus által alapított egyházat újra olyanná alakítani, mint amilyennek ő megalapította. Nekünk is az eredeti mintát kell szem előtt tartanunk, amikor saját életünk megújulásának útját keressük. Az eredetit, mely ott szemlélhető tulajdon életünkben, az első szeretet tüzeiben; ott szemlélhető Jézusban, akihez, mint elsőszülötthöz akar az Atya minket, fogadott gyermekeit hasonlatossá tenni; ott szemlélhető magában a Teremtőben. „Az újjászületés végcélja az, hogy Krisztus visszaformáljon bennünket az Isten képére.” – írja Kálvin. A krisztusképűség napi feladat.

Megújulásunk értelme nem egyházunk versenyképességének javítása, nem a kor kihívásainak való megfelelés, nem egyéni válásos teljesítményünk növelése, nem a belső harmónia, hanem a Teremtő megismerése. Ez ugyanis minden továbbinak kulcsa és forrása. Kálvin szavaival: „Élete boldogságát az ember, végső soron, Isten ismeretében találja meg.” Jézus főpapi imájában egyenlőségjelet tesz Isten megismerése és az örök élet, az üdvösség közé: „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” Isten arra hív bennünket, hogy merjünk a mennyei-ekre tekinteni.

Levetkőzni – felöltözni – megismerni: ez a megújulás, ez a reformáció.

GYÜLEKEZETI ÉLET

Három fontos nyári programra emlékeztethetjük a gyülekezet tagjait. A július 26-a és 29-e közt zajló TeTRISZ táborra Balatonalmádiban, a július 30-tól augusztus 1-ig zajló gyülekezeti hétvégére Monoszlón, ezekről külön is beszámolunk, illetve a gyülekezet két-három tagját foglalkoztató missziói szolgálatra, melynek résztvevői ezt a munkát hátrányos szociális helyzetű gyerekek körében végezték a Hős utcában.

Szeptember 4-én dr. Literaty Zoltán nagytiszteletű úr, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának adjunktusa szolgált istentiszteletünkön, aki, mint hírt adtunk róla, Dr. Boross Géza lelkipásztorunk 1980. év során elhangzott prédikációinak jövőre közreadandó Óbenne című kötetét is gondozza.

A gyülekezeti terem fölötti padlástérben újra elkezdődött az időjárás miatt is megszakadt szigetelési munka. A résztvevő gyülekezeti tagok azon fáradoznak, hogy a jelenlegihez képest jelentősen csökkentsék a hőveszteséget és így a fűtési költségeket is. Ahol statikai szempontból lehetséges, járóteret is kialakítanak. A munkálatokkal remélhetőleg a tél beállta előtt elkészülnek.

Szeptember 4-től a kapunál – az elmúlt esztendő jó tapasztalatai alapján, folytatódik a három házigazda szolgálata, vagyis minden istentisztelet és nagyobb program előtt lesz, aki fogadja vendégeinket, és gyülekezeti tagjainkat.

A szeptember 9-én tartott presbiteri gyűlésen a presbitérium első olvasatban tárgyalta a gyülekezet hosszú, 20 évre szóló építési, felújítási és fejlesztési tervét. Az eddigi megbeszélés során két elvi jelentőségű döntés született. Az egyik, hogy – bár a pincében és a padláson jelentős, egyelőre kihasználatlan terek vannak – a Gyülekezeti Ház földszintjén is szükséges újabb, a gyülekezet által használatba vehető terek (például további többfunkciós kistermek, babakamák, gyermekek és idősek részére, teakonyha, ebédlő, akadálymentes mosdó) kialakítása. Ennek tervezett módja, hogy a jelenlegi parókia helyiségeit venné birtokba a gyülekezet, míg a mindenkori lelkészcsalád számára lakást vásárolna – lehetőleg a XIV. kerületben, a földrajzi értelemben vett Törökőrön.

Balássy András

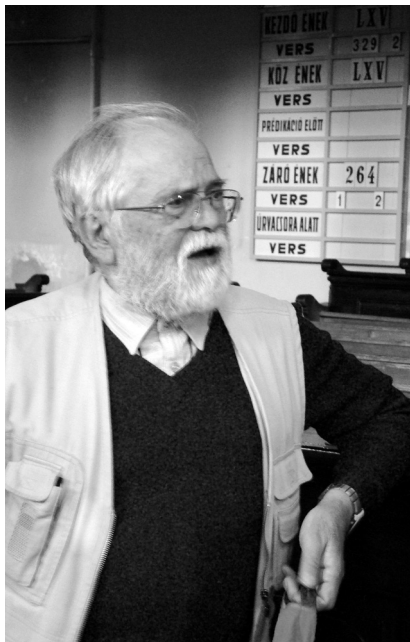
Folytatás a 2. oldalon

Döntött a presbitérium: felépítjük a tornyot!

Dr. Nagy Sándor

presbiter-főgondnok

A Budapest-Törökőri Református Egyházközség Presbitériuma szeptember 9-i rendes gyűlésén a távlati fejlesztési tervezés részeként érdemben foglalkozott a Törökőr előző számában Villányi Judit mérnökasszony elővezetésében bemutatott utcai torony-elképzelés megvalósításának lehetőségével. A presbiterek négy igen, egy nem és két tartózkodó szavazattal határozatilag támogatták azt a szándékot, hogy egy ilyen esztétikus, barátságos, hívó-

Dr. Nagy Sándor

gató, biztató előtető-építménnyel hívjuk fel a járókelők figyelmét arra: református templom, az Isten háza van itt!

Tekintettel azonban a gyülekezet ismert anyagi helyzetére, melyben évről-évre nem kis küzdelmet és áldozatkészséget jelent a mindenkor működési költségek fedezetének előteremtése, a határozatban azt is rögzítettük, hogy az építéshez mai pénzben becsülhető körülbelül másfélmillió fo-

rintot rendkívüli forrásokból úgy kell előteremtenünk, hogy ebből a hagyományos saját rész a teljes összegnek legfeljebb tíz százaléka lehet. A többit rendkívüli, elsősorban gyülekezetünkön kívüli adományokból kell összegyűjtenünk. Ezt a beruházást ugyan naptárilag a két éven belül elérendő célok közé soroltuk, de azzal a kiegészítéssel, hogy a pénzalapgyűjtés teljesülésének függvényében ez a terminus eltolódhat későbbi időpontra is.

Már érkezett is egy felajánlás. Egy áldozatos adományozónk kiállításba helyezte, hogy ha a többi fedezet összejön, akkor ő vállalja a kivitelezés munkaerő-díját. Ez azt jelentené, hogy „csak” a tervezési díjat és az anyagköltséget kellene előteremtenünk. Reménységgel tekintünk erre a felajánlásra. Azzal a bizodalommal is, hogy ha ez a kis torony majd tényleg megépül, tündöklő csillagával és a belé gondolt, elektronikusan a belső harang igazi hangját ismétlő műszaki megoldásával, akkor a most még habozó, a kedvező hatást kétségbe vonó testvérek is úgy gondolják majd, hogy a toronyra tényleg szükség volt, és megérte fáradni, áldozatot hozni érte.

Nem áll szándékunkban eddig is ismert lényeges és fontos feladataink mellett a toronyépítés előkészítésére méltatlanul nagy hangsúlyt helyezni, de a startpisztoly már eldőrdült. Ezért most és így is kérjük mindazokat, akiknek ez a lehetőség fontos, hogy legjobb tudásuk és képességeik szerint csatlakozzanak ahhoz a szolgáló csapathoz, amely számára máris nagy örömet jelent a gondolat, hogy a túlságosan elrejtetté vált templomunk ismét, sőt még a korábbinál is nagyobb mértékben hirdetheti majd közterületen álló, figyelmet ébresztő, hívogató fatornyával: egyedül Krisztus az Út, az Igazság és az Élet.

**Folytatás az 1. oldalról
(Gyülekezeti élet)**

A terv végrehajtása a nagy anyagi ráfordítás miatt természetesen csak hosszú távon lesz lehetséges, ám már középtávon (2-3 év múlva) átmeneti és személyhez kötött megoldás kínálkozik: amennyiben a lelkescsaládnak sikerül saját lakást vásárolnia, a jelenlegi parókiát - ideiglenes jelleggel és megoldásokkal - használatba vehetné a gyülekezet. A Százados úti homlokzatra tervezett harangtorony formájú előtető (kép a Törökőr 2010. augusztusi számában) építését is - immár hivatalosan - tervbe vette a presbitérium. Erről dr. Nagy Sándor külön tájékoztatást ad. Bízunk benne, hogy mindkét tervünk valódi szerzője az a Szentháromság Isten, akinek nevét segítségül hívva tanácskoztunk, akitől várjuk, hogy a tervek valóra is válhassanak, és akinek dicsőségét szeretnénk szolgálni mind épületünk, mind közösségünk építésével.

Szeptember 11-től Körber Tivadar vezetésével ismét zajlanak az énekkari próbák. A kórus szívesen bővítené létszámát, nagyon várja tehát azok jelentkezését, akik magukat erre a szolgálatra alkalmasnak tekintik.

Szeptember 11-én Barnovszky Zoltán, a gyülekezet szívünknek kedves tagja a Róna utcai református templomban kérte Karánsebesy Ildikóval kötendő házasságára Isten áldását. Az eseménynek - gyülekezetünk tagjaival együtt, közel másfélszáz tanúja volt.

Kedves Testvérek!

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik a házasságkötésünkön megtisztelték jelenlétükkel, továbbá azoknak, akik a háttérben támogattak, és imádságukban hordoztak minket!

**Karánsebesy Ildikó
és Barnovszky Zoltán**

ALKALMAINK

Hetente

Istentisztelet, vasárnap 10.00
Gyermekistentisztelet, vasárnap 10.00
Énekkari próba, vasárnap 9.00
Bibliaóra, csütörtök 17.00

Bibliaiskola

Téma: Apologetika (hitvédelem) I.:
A hit útjában álló akadályok
október 14. csütörtök 18.30-20.00:
Bevezetés: Mi az apologetika?
október 28. csütörtök 18.30-20.00: „Isten nem más, mint vágyaink kivetítése”
november 11. csütörtök 18.30-20.00:
Szenvedés
november 25. csütörtök 18.30-20.00:
Vallási pluralizmus

Házi csoport

október 6. szerda 18.00-19.30
október 20. szerda 18.00-19.30
november 3. szerda 18.00-19.30
november 17. szerda 18.00-19.30
december 1. szerda 18.00-19.30

Folytatás a 2. oldalról
(Alkalmaink)

MÁV-telepi istentiszteletek
(Hungária krt. 1-3. 30. ép.)
október 3. 16.00
október 17. 16.00
október 31. 16.00 – úrvacsora

KLUB (új ifjúsági alkalom)
október 2. szombat 10.00-12.00
drámacsoport
november 6. szombat 10.00-12.00
filmklub
november 13. szombat 10.00-12.00
drámacsoport
november 27. szombat 10.00-12.00
társas-kör

Te-TRISZ (Törökőri Református
Ifjúsági Szombatok)
november 20. szombat 10.00-16.00

Filmklub
október 16. szombat 17.00 – 20.00
november 20. szombat 17.00 – 20.00

72 óra kompromisszumok nélkül
helyi programja (ifjúsági tér kialakí-
tása)
október 16. 10.00-16.00

Gyülekezeti kirándulás (túra)
október 30.

Gyülekezeti délután
november 7. 16.00-19.00
Téma: éghajlatvédelem
Meghívott előadó: Botár Alexa

Lelkészi fogadóórák:
kedd: 16.15 – 18.00
szerda: 9.00 – 11.00
csütörtök: 15.00 – 17.00
A fenti időpontokban – a lehetősé-
gekhez mérten – mindig igyekszünk
rendelkezésre állni. További időpon-
tokat telefonon lehet egyeztetni.

Lelkipásztor: Balássy András
Telefon: 333-1942
Mobil: 30-638-4719
e-mail: torokor@bpeszak.hu
honlap: www.torokor.hu

PROGRAMAJÁNLÓ

A reformáció hónapja. Ébredj bi-
zonyságtevő lélek! címmel egész
hónapot átfogó rendezvénysorozat
kezdődik október 1-én 14 órakor a
Magyarországi Egyházak Ökumeni-
kus Tanácsának kápolnájában. Igét
hirdet Szebik Imre nyugalmazott
püspök, az Ökumenikus Tanács el-
nöke, a liturgiában részt vesz a refor-
mátus, baptista, metodista és evangé-
likus egyház egy-egy főpásztora.

Folytatás a 4. oldalon

Elhívásom egyidős megtérésemmel

Látogatás Czanik Péter nagytiszteletű úrnál

Varga Lajos Márton

Budapesten tanult teológiát.
1983-ban jelent meg Ezsaiás prófé-
ta könyve 1-12 fejezetének magya-
rázata című munkája. Munkatársa
volt a Jubileumi Kommentárnak
(Példabeszédek könyve) és a
Keresztyén Bibliai Lexikonnak
(másfél száz oldalnyi szócikk). Az

Nagytiszteletű Czanik Péter

őszövetségi tudományokkal lel-
kipásztori munkája mellett fog-
lalkozott. A Törökőri Református
Egyházközségnek 1984-től 2007-
ig, nyugdíjba vonulásáig volt lel-
kipásztora. 74 éves, 15 könyve je-
lent meg.

– Nyugdíjas, valóban?

– Nyugdíjas, de nem nyugal-
mazott, mert dolgozom. Hívnak
prédikálni és hívnak előadások-
kat tartani. Tudom, mindenki azt
várta, hogy írok majd egy csomó
könyvet, de hát ami eddig megje-
lent, abból is itt áll néhány eladat-
lanul, s ebben a lakásban nincs
hova tennem őket. Mit kezdhet-
nék az újabbakkal? Ha írok, akkor
csak a számítógépnek.

– Miért, hogy könyveit csak az
Őszövetség foglalkoztatja.

– Egy kivétellel, az a könyv A
Zsidókhoz írt Levélről gondolko-
dik, de ez még nem jelent meg. És
hát, az is határeset. A magyarázat
egyszerű: az Őszövetség a szakte-
rületem, itt voltam képes a gyakor-
lati magyarázatokban arra a több-
letre, ami indokoltta tette, hogy
ezeket a magyarázatokat megír-
jam és közreadjam.

– Tizenöt könyve, s fordításai is
olyan életrévre vallanak, amely
az Őszövetség egészének feltárá-
sára és megértésére törekszik.

– Életré? Szolgálni akartam
az Urat, aki engem erre a szolgál-
atra elhívott. Az Őszövetséghez
is azért fordultam, hogy minél
jobban megfeleljek az elhívásnak,
hiszen minden az Őszövetségen
alapszik. Jézus Krisztust, az Új-
szövetség egészét megérteni az
Őszövetség nélkül lehetetlen. En-
gem tehát nem életré, nem tu-
dományos karrier vezetett, ha-
nem az az igény, hogy jobban
értsem, és mélyebben megértes-
sem az Igét. Ezért foglalkoztam
olyan prófétákkal, akikhez ritkán
szokás fordulni, elsősorban a kis
próféták, aztán Ezsaiás bizonyos
fejezetei, és azért prédikáltam
végig a Zsoltárokat, mert azokat
meg sokan ismerik, vagyis érde-
mes volt az egészet zsoltáronként
újrágondolni, mindig arra össz-
pontosítva, ami az éppen vizsgált
zsoltár sajátos mondanivalója.

– Minden esetre növekvő csönd-
ben él. Nem hiányzik Törökőr?

– Törökőr mindig hiányzik. De
úgy vagyok vele, hogy egy bizo-
nyos ideig odaköltött a feladat, és
nagyon jól éreztem ott magam, és
igen sok szép élményem maradt
onnan, sok jó barátom van mind-
máig Törökőrött.

Folytatás a 4. oldalon

TÖRÖKÖR 3

Folytatás a 3. oldalról
(Elhívásom egyidős megtérésemmel)

Ez az időszak azonban a múlté, és már nem akarok oda visszatérni, nem vágyódom az elmúlt dolgok után, hanem tudomásul veszem, hogy életemnek az a szakasza lezárult.

– Mit kapott Törökórtól? A huszonkét év szolgálattól?

– Mit kaptam? Egy hívő közösséget. Az első olyan gyülekezetet, amelyik valamennyire megfelel a bibliai gyülekezet fogalmának. Ez a legfontosabb. Imádkozó, az Igét igénylő emberek vettek körül, akik függetlenül minden egyéb tulajdonságuktól egy életet át Isten ígéjével éltek. Ha rájuk néztem a szószékről, mindig azt érezhettem, mindig arról győződhettem meg, hogy követik és értik az elhangzottakat. Hogy velem, hogy a mondottakkal, az Igével tartanak.

– Nyomon követi még valamilyen a gyülekezet életét?

– Természetesen igen.

– Mit szól a toronyépítéshez?

– Az, hogy a törökóriek építsenek-e tornyot vagy sem, a törökóriek dolga. A toronyépítésről általában azt mondhatom, hogy a torony a harangot volt hivatva fölemelni, hangját nagy körben hallhatóvá tenni, az időt megmutatni, az egyház erejét, tekintélyét láthatóvá tenni. A mai em-

ber persze már nem harangszóra, hanem az órát megnézve indul a templomba. és hát nekünk nem az erély és a tekintély az igazi kérdés, hanem az, hogy tudunk-e otthont adni, és milyen otthont tudunk adni a hozzánk fordulóknak. Nem állítom, hogy torony nem kell. Hirdetheti, hogy itt Isten háza áll. És ez bizony elkelne. Nekem is van ezt igazoló történetem. Mégis, az a rengeteg pénz és energia, amit erre fordítana az egyház, fontosabb és sürgősebb feladatokra volna összpontosítható.

– Mondhatom-e azt, nagytiszteletű úr, hogy egy gyülekezet, ha igazi, akkor hitben járó közös vállalkozás? És vajon nem tesz-e jót egy gyülekezetnek, mint közös célt követő vállalkozásnak egy olyan feladat, amely épp ennek a célnak a jegyében mozgósítja, és sarkallja erőfeszítésre?

– Mondhatja, és természetesen jó az, ha van gyülekezetet összefogó nagy feladat. De ugyanilyen jó, ha sok és sokféle feladat szövődik egybe közös vállalkozássá.

– Van-e Igéje, ami vezeti?

– Tizenkét éves voltam, amikor megismertem Jézus Krisztusban a Megváltómat. Elhívásom a szolgálatra egyidős megtérésemmel. Akkor hallottam meg egy igehirdetésből, hogy aki Jézus Krisztust elfogadja, annak örök élete van. Máig ennek az örömében élek.

Folytatás a 3. oldalról
(Programajánló)

A fontosabb események egyike az október 17-én, Budapesten 17 órakor az Uránia Filmszínházban megrendezendő Reformációi Gála. Kiemelkedik még az október 31-én, Budapesten délután félnégykor a Reformációi Emlékparkban sorra kerülő megemlékezés, amely után a résztvevők négy fúvószenekar kíséretében bizonyoságtévő ünnepi menetben vonulnak a Deák téri evangélikus templomban 18 órakor kezdődő istentiszteletre. Igét hirdet Szabó István református, előadást tart Ittész János evangélikus püspök. A liturgiában az Ökumenikus Tanács tagegyházainak főpásztorai szolgálnak. A zenei szolgálatra a Lutheránia Énekkart kérték fel Kamp Salamon karnagy vezetésével. Ugyancsak október 31-én, ugyanitt, este félkilencor kezdődik a Reformációi Ifjúsági Hangverseny. Közreműködik a Szérlóza Band.

Érdemes felidézni, hogy annak idején a reformáció emlékünnepeinek lehetséges időpontjaként több dátumot is meghatároztak. Luther születésnapja (november 10.) vagy halálának napja (február 18.) ugyanúgy szóba került, mint az Ágostai Hitvallás átadásának napja. Végül aztán II. János György szász választófejedelem ajánlását követve, aki – többféle megfontolásból is, a 95 tétel kifüggesztésének napját, október 31-ét ajánlotta a hálaadás legalkalmasabb időpontjaként, ez az időpont honosodott meg.

Októberben egyébként két történelmi emléknap is eléink jön, október 6-a, az aradi tizenhárom vértanúságának gyásznapja, és október 23-a, a magyar forradalom és szabadságharc nemzeti ünnepe. Ezek, ahogy az egyházi ünnepek, Isten élő Igéjének alkalmi, hálaadás napjai Isten próbák közt megtartó kegyelméért.

A hónap programjának házigazdája a MEÖT Ifjúsági Bizottsága és az Evangélikus Ifjúsági Iroda (részletes program: www.meot.hu)

Budapesti Őszi Fesztivál – 2010. Az október 8-a és 17-e közt zajló szinte áttekinthetetlenül gazdag eseménysorozatból kiemelkedik a VI. Nemzetközi Táncfilm Fesztivál, amelynek október 8-a és 10-e között a Toldi mozi ad helyet. A táncfilm műfaja végtelenül gazdag. Lehet „egyszerűen csak” egy színpadi mű filmes feldolgozása; kizárólag filmre készült koreográfiai munka; egy táncprojekt megvalósulását, egy koreográfusi pályáívet bemutató dokumentumfilm; de lehet kísérlet is mozgással, gesztusokkal, a mozdulat képi megfogalmazásával, vagy akár játék a legújabb vizuális technikákkal.

Öten a TeTRISZ táborról

Zsófi testvérem, meg én 2010. július 26-án dél körül találkoztunk a Keleti-pályaudvaron Fodor Boglárkával, nagymamájával és apukájával, Vida Grétával, Szalontai Szilviával, Brouwer Dániellel, Balássy Árpáddal, no meg Andrással. Sajnos a Te-TRISZből egy fiú sem jött el, ezen meglepődtünk, egy kicsit el is szomorodtunk, de András, vagyis hát a nagytiszteletű úr, jókedvre derített bennünket, észre se vettük, mennyi ideig tar-

tott az út. Balatonalmádiban egyik társunk apukája, meg Olivér és az édesanyja, Sarolta várt bennünket kocsival. A fiúk az előszobában, a lányok a szobában kaptak helyet. Először megtanultuk egymás nevét, hiszen nem mindenki járt TeTRISZ-re, majd jól meg kellett egymást figyelni, mert szükség volt rá a játékban. Nekem könnyű volt, de nem biztos, hogy mindenki így gondolja.

Folytatás az 5. oldalon

Folytatás az 5. oldalon

**Folytatás a 4. oldalról
(Programajánló)**

A fesztivál programjában szerepel dokumentumfilm, a Pina Bausch utolsó színpadi alkotásának próbafolyamatát végigkövető Álomtánc, Anne Teresa De Keersmaeker nemzetközi válogatása, rövidfilmsokor Angliából, Hollandiából illetve Japánból, a Friss muNKA elnevezésű szekcióban pedig a legújabb magyar táncfilmek szerepelnek, jól példázva, hogy Magyarország fontos szereplője a nemzetközi táncfilméletnek. A filmeket eredeti nyelven vetítik. Jegyek elővételben a Budapesti Őszi Fesztivál Közönségszolgálatán, valamint a vetítés napján 17 órától a helyszínen válthatók 600/1000 forintos áron.

A fesztivál kivételes eseményének ígérkezik Márta István Csodálatos mobilvilág – Operatórium hangokra és térerőre című munkájának október 9-én 19 órakor az Új Színházban (1061 Budapest, Paulay Ede utca 35.) sorra kerülő ősbemutatója. Közreműködik: Frankó Tünde, Fülöp Zsuzsanna, Derecskei Zsolt Ambrus Ákos, Tóth János, Bánsági Ildikó, és Nemes Wanda. Vezényel: Szennai Kálmán, Rendezi: Szikora János. A zeneszerző és rendező napjaink legfontosabb technikai eszközeinek egyikét, a mobiltelefont emelik az operaszínpadra. Izgalmas, már-már a lehetetlennel határos vállalkozás. A jegyek: 1000 és 4000 forint közötti áron vásárolhatók meg a színház közönségszolgálatánál.

Ugyancsak a fesztivál programjának részeként Foreign Bodies (Idegen testek) címmel figyelemre méltó kiállítást tekinthetnek meg az érdeklődők október 13. és november 6. között a 2B Galériában (1090 Budapest, Ráday u. 47.). Az angol David Wilkinson és Jon Tiny, az amerikai Nannette Vinson és Alexa Hoyer valamint a magyar Fodor János műveiből összeálló tárlat a más-ság és különbözőség, az otthon, a biztonság, a normális és abnormális eltérő fogalmait járja körül videók, rajzok, térbeli installációk segítségével.

Október 15-én 17 órától a Millenáris Teátrumban az egész estét az Új Zenei Stúdió szerzőinek 1970 és 2010 között írt műveinek hallgatásával tölthetjük. Hogy mi volt az 1970-ben alapított Új Zenei Stúdió? A zenei élet olyan szellemi koncentrátuma, amely kisugárzásával máig meghatározza a hazai kortárs zene alakulását. Az alapító zeneszerzők, Jeney Zoltán, Eötvös Péter, Kocsis Zoltán, Sáry László és Vidovszky László, valamint a később csatlakozók, Csapó Gyula, Dukay Barnabás, Serei Zsolt és a muzikológus Wilhelm András különbözőképpen gondolkoztak és gondolkoznak a zenéről, de közös bennük, hogy újat akartak, s máig az újat kutatják a zenében.

Folytatás a 6. oldalon

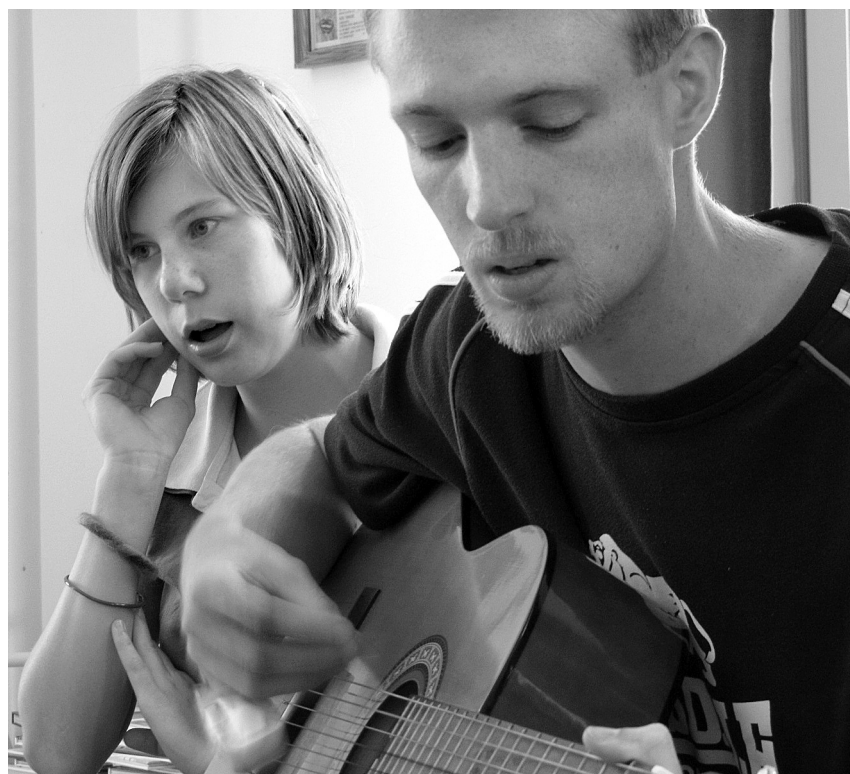
**Folytatás a 4. oldalról
(Öten a TeTRISZ táborról)**

Minden nap dallal kezdődött, aztán ezt dúdoltuk egész nap. Reggeli, mosogatás, ebéd, egy kis játék, beszélgetés, vacsora és végül alvás az elmaradhatatlan esti mesével, amit mi kértünk. Így nézett ki a napi program lerövidítve. Szerdán „kincskeresős” program volt, de a Balatonban is fürödtünk. Csütörtökön egy kilátóra mentünk, s közben mi, „tetriszese” biztosítottuk az irányítást. Pénteken aztán a társaság

voltak a kirándulások, meg az esti éneklések, játékok.

Szalontai Szilvia

A táborban sokat játszottunk, így jobban megismerhettük egymást. Esténként dicsőítettünk és énekeltünk is együtt. Mindenki kapott feladatot a reggeli, ebéd és vacsora készítésével kapcsolatban. A városban sétáltunk és strandoltunk; voltunk kirándulni is és mi voltunk a túravezetők, ami elég vicces volt. Nagyon tetszett reggelente a gitárszóra-énekre ébredés, esténként a gitáros mese, nagyon

Bátori Zsófi és Brouwer Dániel

nagy része hazament, csak Zsófi testvérem, Brouwer Dani meg én és persze András maradtunk ott, mert innen mentünk Monoszlóra, a gyülekezeti hétvégére!

Bátori Réka

Nagyon jól éreztem magamat a táborban. Nagyon tetszett a sok kirándulás. Szerettem azt esti énekléseket és játékokat. Máskor is szívesen elmennék hasonló táborba.

Vida Gréta

Nagyon tetszett a lábvizes ébresztő, és izgalmas volt, amikor egyszer eltévedtünk. Nagyon jók

tetszett a búcsúztató tábortűz. Jövőre is szeretnék jönni!

Fodor Boglárka

Hogy mi volt jó? Az, hogy sok embert ismerhettem meg alapsabban is. Meg a Balatonban fürödni, még akkor is, ha majd megfagyunk. És a kirándulások!

A mosogatást sajnos nem tudtam mindig elkerülni. Amikor sikerült, akkor se maradtunk munka nélkül. Ilyenkor lakmározáshoz terítettünk vagy le-fel „sétálgattunk” bevásárlási listával a zsebünkben.

Folytatás a 6. oldalon

TÖRÖKÖR 5

Folytatás az 5. oldalról
(Öten a TeTRISZ táborról)

Persze társaságban ilyenkor sem volt hiány, hiszen kettesével róttuk az utakat, ezért úgy tekintettem a bevásárlásra, mint szórakozásra egy kis testedzéssel kiegészítve.

A négy napban egy elég hosszú öszövétségi igeszakasszal foglalkoztunk. Természetesen András magyarázta, értelmezte őket. Megemlítem az esti áhítatókat is. Ezek az alkalmak keltették

fel talán legjobban a figyelmemet. Ilyenkor éreztem igazán Isten jelenlétét. Jó volt és emlékezetes marad az új énekek megismerése, a régebbiek ismétlése, az éneklés utáni imádság és játékok, meg a mesék, amelyekhez a zenei kiegészítést Dani és a gitárja szolgáltatták. Táborfüzet sajnos csak egyszer sikerült raknunk, az viszont emlékezetes marad.

Összefoglalva: kitűnően éreztem magam, és már nagyon várom a következő tábort.

Bátori Zsófia

Újra Monoszlón

Nagy Balázs Ágoston

Idén harmadszor tartottunk gyülekezeti hétvégét Monoszlón. Ez az alkalom is hasonlóan épült fel, és hasonlóan jó volt, mint az előző kettő. Ismerős volt a hely, a táj, ismerős volt a program, ismerősök és egymásnak mindinkább kedvesek voltak a résztvevők.

Jó volt újra látni az ősi eredetű, századok különféle stílusú kéznyomát magán viselő templomot, az ösöreg somfával, a reformáció kori lelkészlakot, és a szintén sok száz éves református falusi isko-

lát, amely vendégfogadásra alakítva, mint Monoszlói Erdei Iskola és Információs Központ, szálláshelyünkül szolgált.

A hétvége programjának lelki része lelkipásztorunk által tartott, áhítatokból és magvas előadásokból állt, amelyeket beszélgetés, imaközösségek és közös éneklés tett élénkké és személyessé. Egyik már hagyományosnak számító programpontunk, az estébe nyúló, közös, dicsőítő éneklés volt.

A hétvége egyébként az istenképre összpontosított.

Folytatás a 7. oldalon

A monoszlóiak a református templomban

6 TÖRÖKÖR

Folytatás az 5. oldalról
(Programajánló)

A II. világháborút követő évtizedek legprogresszívebb vonulatának, John Cage, Karlheinz Stockhausen, Pierre Boulez zenéjének magyarországi befogadásához és eredményeinek felhasználásához kínált fórumot az Új Zenei Stúdió. Az alapítás negyvenedik évfordulóján nagyszabású, négyrészes koncerttel tiszteleg a zene-történeti jelentőségű csoport előtt a Budapesti Őszi Fesztivál. Jegyek 5000 forintos áron kaphatók a Millenáris Teátrum közönségszolgálatánál.

(További információkat a Budapesti Fesztiválközpont honlapján találhatunk az érdeklődők. Címe: www.festivalcity.hu)

Előadássorozat a házasságról. Dr. Pálhegyi Ferenc pszichológus október és november hónapban összesen hét alkalommal tart előadást esténként 18 órai kezdettel, a Ráday Kollégium Dísztermében. Október 11-én Lehetőséges-e a mai világban Isten ígéretéhez igazodni? (Jel 1, 3), október 18-án A házasság még nem a mennyország (Jel 14, 13), október 25-én Hogyan maradhatunk tiszták szennyes áradatban? (Jel 16, 15), november 8-án Asztal- és életközösség Jézussal (Jel 19, 9), november 15-én A földi küzdelem mennyi perspektívája (Jel 20, 6), november 22-én Boldog, aki nem adja fel (Jel 22, 7), november 29-én A boldogság is kegyelemből fakad (Jel 22, 14) címmel hallhatjuk. (www.parokia.hu)

WAMP. A négy év óta minden hónapban megrendezett Wasárnapi Művész Piacnak az a célja, hogy bemutatkozási teret nyisson a tehetséges alkotóknak és, hogy a WAMP jó ízlésű közönsége elérhető áron jusson egyedi holmikhoz. A piacot október 10-én és november 14-én a Gödör Klubban (Budapest V., Erzsébet tér) kereshetjük fel. Standjainál a legjobb, legígéretesebb magyar designerek, textílesek, ötvösök, keramikusok, üvegművészek, grafikusok, játékkészítők és más tervezők várják munkáikkal a látogatókat. (www.godorklub.hu)

72 óra kompromisszum nélkül! Október 15-e és 17-e között harmadik alkalommal rendezi meg hazánkban ezt az akciót az Ökumenikus Ifjúsági Iroda, amelyben a három „történelmi” egyház ifjúsági és diakóniai képviselője vesz részt. Országszerte tízezrek segítenek szociális intézmények, játszóterek felújításában, kulturális műsorok szervezésében, fogyatékkal élők, idősek nehézségeinek az enyhítésében, erdőtakarításban, vagy hajléktalanoknak szervezett ételosztásban.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról
(Programajánló)

A 2002-ben Németországban, Svájcban és Ausztriában indított kezdeményezéshez idén hazánk mellett Bosznia-Hercegovina, Szlovénia és Szlovákia is csatlakozik. A 72 óra kompromisszumok nélkül törökőri programja az ifjúsági tér kialakítása, reményeink szerint sokak részvételével, október 16-án 10 órától 16 óráig zajlik. (www.72ora.hu)

Élő népművészet. Október 29-én nyit a Néprajzi Múzeumban (Budapest V., Kossuth Lajos tér 12.) a népi kézművesség reprezentatív bemutatkozási fóruma, az Országos népművészeti kiállítás. A tárlatot, amely 2011. március 27-ig tart nyitva, számos egyéb program színesíti. Ezekről, és még sok egyébről, a múzeum honlapján tájékozódhatunk (www.neprajz.hu).

IMPRESSZUM

TÖRÖKŐR

2010. október

A Budapest-Törökőri Református Egyházközség lapja.
Kiadja a Presbitérium.
Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:
Balássy András
Bátori Réka
Bátori Zsófia
Dr. Nagy Sándor
Dr. Nagy Sándorné
Fodor Boglárka
Nagy Balázs Ágoston
Szalontai Szilvia
Varga Lajos Márton
Vida Gréta

Folytatás a 6. oldalról
(Újra Monoszlón)

Először a pusztai vándorlás történetéből kerestük ki a választott nép bálványimádásainak történetét. Nagyon elgondolkodtató összefüggést ismerhettünk fel például az aranyborjúval kapcsolatos eseményekben. A legelvakultabb bálványimádás mindig akkor következett be, amikor Istent megpróbálták belekényszeríteni valamiféle megnyugtató, saját istenképbe. Mennyire vagyunk hajlamosak valami hasonlóra? A legkülönösebb a szövetesség, s az első parancsolat bűnös megszegésében, hogy Isten, a maga valóságában, épp ekkor jött legközelebb a néphez, ilyenkor jön legközelebb hozzánk. Mégis elfordulunk, elfordulhatunk tőle.

Nagytiszteletű úr rámutatott, hogy a bálványimádás tárgyai többnyire valódi értékek, amelyek akkor válnak csak bálványnyá, ha Isten helyett ezekbe vetjük végső bizalmunkat. Azon a kiscsoportos beszélgetésen, amelyen én részt vettem, arról beszélgettünk, hogy ki milyen értékeket hoz, mint legfőbbet, a saját szülői házából, és megpróbáltunk szembenézni azzal, hogy nem vagyunk-e mi is hajlamosak bálványokként követni ezeket.

Isten hatalmának gyarlóságunkkal nem szabhatunk határt. Ő azonban képes még a bálványnyá silányított dolgokat is felhasználni a maga terveiben.

Az Egyiptomból kivonuló nép zúgolódni kezdett, ezért az Úr büntetésként mérgekígyókat küldött rá, Izrael fiai közül sokan meghaltak. Mózes közbenjárt népéért, mire az Úr azt mondta, hogy Mózes csináltasson egy rézkígyót, és tűzze ki jelül egy fára. Akit marás ért és rátekint a kígyóra, életben marad. Ezt az Istentől rendelt, de emberkéz formálta eszközt az Ószövetség népe később bálvánnyá tette, Nehustának nevezte, tömjénezte, majd összetörte, amikor igyekezett megtisztítani magát bűnétől. Az Újszövetségben a Szentírónak ennek ellenére méltónak találta a rézkígyót arra, hogy a megfeszített Krisztus előképe legyen, mégpedig abban, hogy aki feltekint rá, megmenekül.

A lelki programot vasárnap délelőtt úrvacsorás istentisztelet zárta, körülbelül egy időben az otthoni, törökőri istentisztelettel. Ugyanaz a gyülekezet, az évnek ezen az egyetlen napján kétfelé válva, távol egymástól, de egy lélekkel ünnepelte Urát.

Az istentiszteleti igehirdetésben végül eljutottunk az istenképpel kapcsolatos kérdéseink megválaszolásához is. Egyetlen hiteles kép adatott nekünk Istentől, az ember Jézus, mégpedig mint megfeszített. Ha nem ismerjük őt, és nem így ismerjük, az Istentől alkotott saját képeinkkel csak a bálványok hasztalan seregét gyarapítjuk.

A Baross téri időszak III. (1947-1950)

Balássy András

„A szeptember 20-i gyűlésen a presbitérium nagy fontosságú határozatot hozott: kérte az egyházmegyét, hogy a Százados úti részt – mely régi prédikálóállomás – szervezze át önálló egyházközséggé.” – áll Szőke Imre Baross téri lelkipásztor gyüleke-

zettörténeti írásában az 1947. évi események között.

Majdnem pontosan négy év telt el az elvi határozat és az önálló gyülekezet megalakulása (1951. szeptember 1.) között. Mozgalmas időszak volt ez országos szinten is – mely szintén kihatott az itteni református közösség életére.

Folytatás a 8. oldalon

TÖRÖKŐR 7

Milyen volt a gyülekezet élete a háború utáni években? Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy immár nemcsak írások, de ma is köztünk élő szemtanúk visszaemlékezései is rendelkezésünkre állnak. Ezekből tudhatjuk, hogy vasárnap délelőttöként körülbelül 40 főt számláló gyülekezet gyűlt egybe a Százados úti iskola tornatermében. Az alkalmi „templomban” padok is voltak: tornapadok – melyekért az idősebb generáció persze mérsékelten lelkesedett. Istentiszteletükön harmóniumon Bereczki János, az Erdélyből ideszármazott kántortanító, igazgató, később a gyülekezet első gondnokainak egyike és második főgondnoka kísérté az éneklést. A szolgáló lelkipásztor vagy Szőke Imre volt, vagy az éppen a Baross térre kirendelt segédlelkész – 1948-49-ben például Hatolkay Árpád. A hozzávetőleg 10 fős gyereksereg számára az iskola más termében tartott vasárnapi iskolát Pup Ilona, aki a későbbiekben is a gyülekezet oszlopos tagja maradt. Csighy Sándor és özv. Szappanos Gyuláné vallásoktatók is jelen voltak a gyülekezet életében. Továbbra is folytak a hét közben, házaknál tartott bibliaórák – tudjuk, hogy Derzsy Gergely szobrászművész, későbbi főgondnok is felajánlotta műteremlakását erre a célra.

Az önállósodás folyamata több okból is elhúzódott, ám voltak ennél sürgetőbb gondok: a gyülekezet egyre barátságtalanabb környezetbe került. „A Százados úton

a X. kerületi előljáróság értesítése szerint az iskolában nem tudnak helyet biztosítani bibliaóra céljára. Mivel magánháznaknál is nehéz házi istentiszteletet tartani, utána jártunk, és találtunk is egy új helyiséget, de a kiutalást az új tulajdonos, a KIK megfellebbezte; így a számunkra előnyös intézkedést hatálytalanították.” – szól Szőke Imre feljegyzése. Ez valamikor 1949-ben történt. Nem tévedés vagy egyéni rosszindulat húzódott

ellehetetleníteni a gyülekezetet. Se iskola, se magánház, se közösségi tér – mit lehet itt tenni? Az idő pedig egyre sürgetett. 1950. február 9-én a X. kerületi előljáró annak a hétnek a vasárnapját jelölte meg, mint az iskolában engedélyezett utolsó istentisztelet napját. Nem csoda, hogy ennek a napnak az emlékét mind a mai napig őrzi egy visszaemlékező testvér, aki gyermekként, szokása szerint elindult aznap reggel az iskolába, istentiszteletre. A lelkipásztor a kapuban fogadja az érkezőket, ott közli velük a rossz hírt. A tornaterembe már nem is engedik be őket. Ám mégis, ott, az előtér lépcsőin megtartja az alkalmat.

Jézus Krisztusnak azonban volt terve az ő itteni népével, ezért éppen a kellő időben otthont is adott. Rozs József presbiter, aki az Utász u. 3-ban lakott, a 7. szám alatt felfedezett egy kiadó óvóhelyet. A helyiség persze nem volt kimondottan alkalmas istentiszteleti célokra. A gyülekezet apraja-nagyja dolgozott, hogy március 5-én már fel is szentelhesse Szőke Imre lelkipásztor – 200 testvér körében. A Református Híradó 1950. áprilisi száma 240 személyről tud.

A gyülekezet – minden hányattatása ellenére – szárnyakat kapott. Köszönhető ez annak, hogy ebben az óvóhelyből átalakított imateremben valami olyat kaptak, amire már 25 éve vártak: az önállóság szabadságát.

Ahogy egy, a munkálatokban akkor részt vett testvérünk megfogalmazta: végre azt éreztük, hogy ez a miénk. A fájdalom, a szabadítás és a munka közös élménye áldássá és erőforrássá lett.

Egy különös templomhelyiség

A Százados-úton 1924 óta tartottak istentiszteletet az akkor Kőbányához, most a Baross-téri gyülekezethez tartozó környékbeli reformátusok részére. Nehéz szívvel gondoltak arra, mi lesz akkor, ha az istentisztelet tartása itt már lehetlenné válik. Elkezdettek helyiség után kutatni és pontosan a kellő időre sikerült is az Utász-u. 7. szám alatti házban egy megfelelő helyiséget találni. Az utcáról nyílik egy pincehelyiség, ez volt a ház óvóhelye. Előterme világos, jól elér majd itt a bibliaóra. Nehezebb ügy a belső terem, ezt egy válaszfal két részre bontja, a falakon mindennél vésett üregek: a támasztógerendák helyei. A beton is jól fel van törve. De a legcsúnyább a ház szennyvíz levezető csöve. Hogy lesz ebből istentisztelet tartásra alkalmas hely? De a gyülekezet a presbiterek vezetésével összefog. Hordják a homokot, betont, meszet, sódert. Nincs szükség fuvarra. Már bontják a válaszfalat, anyagából teljesen befedik a csatornát. Vakolnak, betonoznak, a meszelést felváltva végzik. Még a másvallásúak is szívesen segítenek. Aki nem tud dolgozni: adakozik, aki teheti, mindkettővel szolgál. Három hét alatt kész minden, a 20 m. hosszú, 5 m. széles helyiség falai ragyognak a 6 villanylámpa fényében. A padlózat vörösre betonozva. Március 5-én felirat fogadja a belépőt: „Im békőttünk nagy örömmel”. A virágokkal díszített helyiségben ezt zengí a 240 főnyi gyülekezet. Már van emelvény is, rajta fehérbe borítottam az Úr asztala, jut virág arra is. Hangzik az Ige: Jákób egy kőre hajtotta fáradt fejét, de álmában megnyílt az ég. Igen, az a hely Isten háza lett, a menny kapuja. Amint az volt az őskeresztények katakombája is. Ez az óvóhely is templom, az egyedül biztos óvóhely, ahol Krisztus sebeibe jól el lehet rejtőzni.

Sz—e.

Tudósítás a Református Híradó 1950. áprilisi számából

meg a háttérben. „1950. január 8-án a Százados úti helyiség ügyében az elnökség eljár; sajnos a szóban forgó helyiséget más részére utalták ki.” A tendencia egyértelmű: a hivatal packázásával megpróbálta